

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р.

№ 6 (1579).

8 лютого 1985 року.

Виходить щотижня.

Ціна 2 коп.

ЗНАМЕННЯ ЧАСУ

УЧАСТЬ У ВАХТИ МИРУ — НАШ ПАТРІОТИЧНИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Трудівники Одеського заводу прецизійних верстатів ім. ХХV з'їзду КПРС, Ізмаїльського морського торговельного порту, колгоспу «Правда» Балтського району Одеської області виступили з ініціативою провести 7 лютого ударну трудову вахту миру на честь 40-річчя Перемоги радянського народу у

«Сьогодні людство стоїть перед вибором — мир чи війна? Мир — це життя, щастя, процвітання.

Війна — це смерть, загибель всього живого на землі. Радянський Союз зробив свій вибір раз і навžди: мир а не війна. Роззброєння замість озброєння. Мирне змагання, а не воєнне суперництво.

Проте на Заході, не дивлячись на життєву потребу зробити вибір на користь миру, одне

7 лютого персонал університету ділом відповів на звернення відносно прове-

дженій вітчизняній війні, а одноденний заробіток передати у Радянський фонд миру.

Цей почин з ентузіазмом підтримали студенти, професорсько-викладацький склад, колектив адміністративно-управлінського та наукових підрозділів Одеського

державного університету.

Першими на ініціативу трудівників міста і області відгукнулись колектив фізичного факультету та слухачі підготовчого відділення ОДУ.

У зверненні ініціаторів проведення ударної трудової вахти миру до трудящих області, зокрема, говориться:

за другим приймаються рішення, скеровані на підготовку ядерної війни.

Нестримне натхнення напруженості і мілітаристського психозу ставить людство перед смертельною загрозою. Напередодні 40-річчя Перемоги над фашизмом ми особливо гостро відчуваємо, яку дорогу ціну заплатили народи за те, що не вдалося запобігти другої світовій війні.

дення ударної вахти миру. На черзі — відповідь студентів, які без сумніву, гід-

но підтримають трудову естафету старших поколінь.

ЕСТАФЕТА ДОБРИХ ТРАДИЦІЙ

Чим зустрів наш колектив ударну вахту миру? — говорить декан фізичного факультету доцент Георгій Гаврилович Чемересюк. Зараз на факультеті працюють 57 викладачів, 9 із них — доктори наук. Якщо бути точним, то це 15,8 процента викладацького складу проти 7,6 процента по університету. Окрім того, у нас 44 кандидати наук. В цілому на фізичному факультеті 93 процента викладачів мають учений ступінь.

На мою думку, лише висока кваліфікація викладачів може бути надійною гарантією якісної підготовки спеціалістів. Мабуть, не випадково за попередніми підрахунками

успішність факультету під час зимової сесії досягла 90 процентів.

Велика і ефективна робота ведеться в наукових підрозділах фізфаку, які налічують понад 300 наукових співробітників. Вагомий внесок в науково-дослідну роботу роблять студенти факультету. Вони працюють в студенському конструкторському бюро «Теплофізика», в лабораторіях, в тому числі за дозвірінми темами. В минулому році наш факультет посів друге місце серед вузів України за організацію науково-дослідної роботи студентів.

Маю зазначити, що студент-відзначає і велика громадська активність.

Зокрема, під час роботи в будівельних загонах студенти перерахували свій одноденний заробіток у фонд будівництва пам'ятника Перемоги в Москві. Сьогодні на фізфаку йде успішна підготовка до святкування 40-річчя Великої Перемоги.

Важаю, сказав на закінченні Георгій Гаврилович, що народжена на факультеті традиція зустрічати знаменні події з життя радянського народу ударною працею в навчанні і трудовому вихованні студентів — добра традиція. Партийна і комсомольська організація факультету докладають всіх зусиль, щоб виховувати колектив на патріотичних починах.

Б. ВЕРНІКОВА,

РАДЯНСЬКИЙ ФОНД МИРУ

Радянський Фонд миру було створено у 1961 році. Його засновниками стали: Радянський комітет захисту миру, Спілка радянських товариств дружби і культурних зв'язків з зарубіжними країнами, Радянський комітет солідарності країн Азії і Африки, Комітет радянських жінок, Радянський Пагуошський комітет учених, Комітет молодіжних організацій СРСР, Радянський комітет ветеранів війни, Асоціація сприяння ООН в СРСР, Віконком спілки товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця і Центроспілка.

Свою діяльність Радянський фонд миру здійснює також в тісному контакті з ВЦРПС, творчими спілками та іншими громадськими організаціями країни.

Статут Радянського фонду миру затверджено на Всесоюзній конференції Радянського фонду миру 22 березня 1978 року.

Радянський фонд миру безпосередньо і разом з іншими громадськими організаціями надає матеріальну допомогу жертвам імперіалістичних агресій і геноциду, а також ма-

сового стихійного лиха.

Він бере участь у фінансуванні антивоенних, миролюбійських акцій (конгресів, конференцій, семінарів, виставок тощо), а також наукових досліджень з проблем миру; виданні публікацій, плакатів, створенні кінофільмів та інших матеріалів, що відображують тему миру і дружби між народами.

В діяльності Радянського фонду миру беруть участь на добровільних засадах радянські громадські організації, трудові колективи і окремі громадяни.

До відома наших читачів: рахунок Фонду миру Центрального району в Обласній конторі Держбанку СРСР міста Одеси, № 2700620.

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

△ У ВІДПОВІДЬ НА ЗВЕРНЕННЯ ЗЕМЛЯКІВ. (КОЛЕКТИВ УНІВЕРСИТЕТУ НА ВАХТІ МИРУ) — 1 стор.

△ ЗУСТРІЧ З КАНДИДАТОМ У ДЕПУТАТИ Б. Я. РЕЗНИКОМ — 1 стор.

△ КОМУНІСТИ КАФЕДРИ НА ПАРТИНІХ ЗБОРАХ — 2, 4 стор.

△ БЕЗСМЕРТЯ. ДОКУМЕНТАЛЬНА ПОВІСТЬ ПРО ВИПУСКНИКА ОДУ МИКОЛУ ЄЩЕНКА — 3 стор.

В ПАРТКОМІ ОДУ

На черговому засіданні парткому були розглянуті важливі питання з життя університету.

Обговоривши доповіді секретаря партбюро механіко-математичного факультету тов. Скорогода С. Ф. і голови перевірчої комісії тов. Самойлова Ф. О. «Про роботу партбюро і комітету комсомолу механіко-математичного факультету з питання активізації вивчення студентами факультету суспільних наук», партком відзначив, що більшість наставників академічних груп ГГФ, РГФ, філологічного, хімічного і деяких інших факультетів формально відносяться до розробки індивідуальних і колективних завдань студентам з ГПП, погано контролюють їх роботу на базах практики. Спеціальні кафедри і кафедри суспільних наук ще слабо допомагають наставникам і комсомольському активу у методичному відношенні.

Відзначивши позитивні зрушения в роботі по удосконаленню форм і методів проведення громадсько-політичної практики, партком вказав на те, що більшість наставників академічних груп ГГФ, РГФ, філологічного, хімічного і деяких інших факультетів формально відносяться до розробки індивідуальних і колективних завдань студентам з ГПП, погано контролюють їх роботу на базах практики. Спеціальні кафедри і кафедри суспільних наук ще слабо допомагають наставникам і комсомольському активу у методичному відношенні.

Партком зажадав прийняти діїві заходи до рішучого покращення стану ГПП в університеті та її удосконалення у відповідності з Постановою колегії Мінвузу СРСР і секретаріату ЦК ВЛКСМ «Про дальнє удосконалення громадсько-політичної практики студентів вузів».

Партком заслухав також інформації про хід підготовки до виборів до Верховної Ради УРСР XI скликання і місцевих Рад народних депутатів XIX скликання та про проведення 7 лютого ударної трудової вахти миру на честь 40-річчя Великої Перемоги і прийняв відповідні рішення.

НАЗУСТРІЧ ВИБОРАМ

ДОВІРЯ НАРОДУ

У великому залі хімічного факультету ОДУ відбулася зустріч виборців Університетського виборчого округу № 432 з кандидатом у депутати Верховної Ради Української РСР по цьому виборчому округу завідувачем кафедрою педіатрії Одеського медінституту Борисом Яковичем Резником.

Вступним словом зустріч відкрив секретар парткому ОДУ І. І. Кондратюк.

На трибуні — довірена особа кандидата у депутати, асистент кафедри педіатрії Одеського медінституту О. В. Зубаренко. Він розповів присутнім про життєвий шлях кандидата у депутати, його наукову і практичну діяльність в медицині, а також велику громадську діяльність як депутата Верховної Ради УРСР 10-го скликання.

О. В. Зубаренко закликав колектив університету одночасно проголосувати за гідного представника непорушного блоку комуністів та безпартійних.

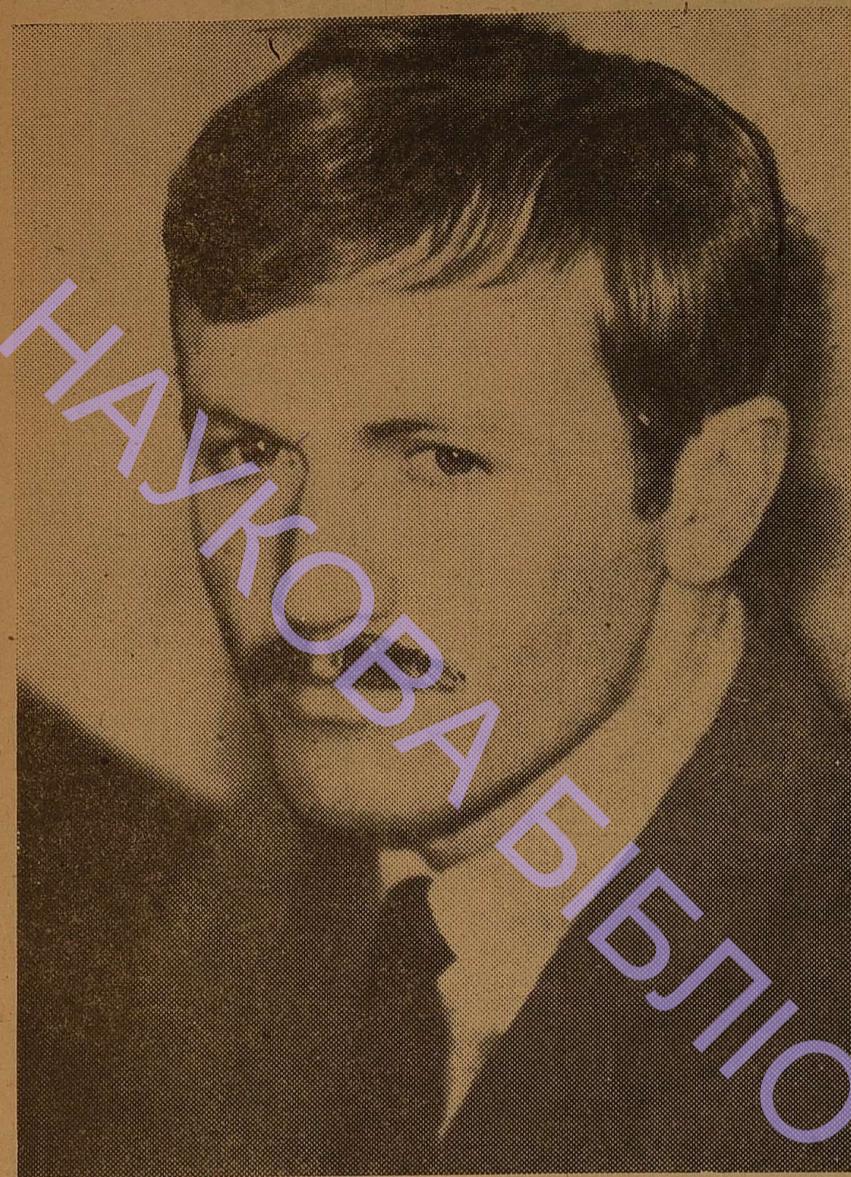
Кандидатуру Б. Я. Резника підтримали професор з уч-

бути.

Б. Я. Резник запевнив виборців, що докладе всіх зусиль, щоб виправдати їх до вір'я.

Виборці дали наказ своєму кандидату у депутати.

КОМИСАР

Студентський будівельний загін «Атланти» добре знають не тільки в університеті, але й за його межами. На протязі багатьох років загін був переможцем соціалістичного змагання серед будівельних загонів вузів, нагороджувався Почесними грамотами та дипломами, перехідними вимпелами.

ПІСЛЯ закінчення восьми класів для Степана Дмусчі не було сумніву у виборі професії. Народився та провів своє дитинство на Одещині, ще хлопчиком працював разом з батьками на колгоспних ланах, добре знав ціну трудового хліба. Поступив до Одеського механіко-технологічного технікуму, а після його закінчення з червоним дипломом механіка

Степан повернувся до хлібоприймального пункту рідного села.

Але працював недовго — хлопця призвали до лав Радянської Армії. І сьогодні, згадуючи минуле, впевнений, що зі службою йому пощастило. Адже він потрапив на Червоно-пропорчий Північний флот. А це значить, що умови для загартування характеру були прекрасні. Бо там півроку — ніч, півроку — день. А взимку (зима виховання традицій) мороз за 30, снігові замети, норд-ост, який валить з ніг. Що й казати — Заполяр'є — не Саврань.

— Там в Североморську, — згадує Степан, — я звик до дисципліни, адже служив у комендантському взводі.

Можливо, специфіка служби вплинула на вибір — після звільнення із армії твердо вирішив поступати на юридичний факультет Одеського університету.

Але студентом став не

відразу. На заклик комсомолу Степан пойшов у далеку Тюменську область на будівництво газопроводу Уренгой — Ужгород. Там він оволодів спеціальністю тесляра-бетонника. За ударну працю на будівництві С. Дмусчі було прийнято кандидатом у члени КПРС.

А потім — підготовче відділення ОДУ і, як завжди, сумлінна наполеглива праця. Коли Степан став студентом юрфаку, невдовзі комсомольці обрали його членом комсомольського бюро курсу.

На запитання про плани на майбутнє коротко, як колись у солдатському строю, відповів:

— Мене обрано комісаром СБЗ «Атланти», влітку буду знову працювати у Тюмені...

— У розпалі підготовки до війди, — розповідає Степан, — хлопці вирішили свій літній трудовий семестр присвятити 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Днями Степану Дмусчі в урочистій обстановці вручили квиток члена КПРС. Перед хлопцем відкриваються нові горизонти трудових звершень.

На знімку: студент І курсу юридичного факультету Степан Дмусчі.

І. МОСКАЛЕНКО.

Фото автора.

ПЛANI НА МАЙБУТНЕ

22 січня цього року відбулося розширене засідання Президії Ради ветеранів Великої Вітчизняної війни ОДУ.

Учасники засідання розглянули питання про хід підготовки до святкування 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років та завдання, які стоять перед Радою на наступний період.

Відзначалось, зокрема, що в університеті розроблені і читаються два спецкурси з історії

Великої Вітчизняної війни, підготовлені до друку три методичні роз'яснення до цих курсів. Активно здійснюється підготовка до наукової конференції професорсько-викладацького складу, яка присвячується 40-річчю Великої Перемоги.

В лекціях, бесідах, виступах перед молоддю, в пресі ветеранів війни глибоко і всебічно висвітлюють найголовніші події Великої Вітчизняної війни.

На засіданнях були затверджені заходи, які Рада планує

проводити в арсеналі великої кількості різних форм і засобів вирішення складних політичних, господарських, культурно-виховних та інших питань, які постають перед КПРС, важливе значення надається партійним зборам.

Відомий хірург-травматолог, Герой Соціалістичної Праці, професор Г. О. Ілізаров якось признався: «Завжди з хвильованням готовуюсь до кожних партійних зборів. Скільки поставало проблем і сумнівів. Іноді, здавалося, просто нерозв'язаних. Але колективним розумом і волею партійців інституту більшість з них була успішно втілена в життя. Ось чому для мене партійні збори — це надія і опора, джерело творчої наснаги».

Хто не знає, як інколи проходять у нас партійні збори: аби «галочку» поставити.

Отже, від чого залежить активність комуністів на зборах, а значить і дієвість цього важливого заходу?

НАПРИКІНЦІ СІЧНЯ відбулися чергові партійні збори комуністів кафедри наукового атеїзму, етики і естетики з порядком денним «Хід реалізації постанови звітно-виборних партійних зборів комуністів кафедри наукового атеїзму».

Але спочатку кілька слів про здобутки кафедри, без чого неможливо уявити собі проблем цього колективу.

Іншою приняття до уваги, що кафедра існує всього понад два роки, тобто вона наймолодша в університеті, то не важко союз уявити, що можна зробити за цей короткий період. Проте, не поспішайте з висновками. Ось лише деякі відомості про роботу кафедри.

В 1984 році кафедра працювала над держбюджетною темою республіканської міжвузівської комплексної науково-дослідної програми: «Шляхи підвищення ефективності науково-атеїстичного виховання трудящих». Кафедральна тема у цій програмі — «Формування атеїстичної переконаності студентської молоді».

В плані виконання цієї теми проведена значна робота, зокрема, в стадії аналізу і узагальнення знаходиться результати анкетного опиту 5 тисяч студентів вузів міста Одеси. Кафедра розробляє дві теми на господарській основі на загальну суму 650 тисяч крб. У травні 1984 року на базі ОДУ була проведена Всесоюзна конференція «Про дальнє удосконалення викладання наукового атеїзму у вищих та середніх спеціальних навчальних закладах у світлі рішень ХХVI з'їзду партії та червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС».

Досить нагадати, що чотири члена кафедри (професор П. К. Лобазов, доцент І. Г. Батюк, П. Л. Каушанський і старший викладач Е. І. Мартинюк) виступили на конференції з доповідями та повідомленнями.

У кафедри є серйозні публікації в періодиці, в 1985 році повинні вийти із друку дві колективні монографії за участю учених кафедри і монографія доцента П. Л. Каушанського. До захисту підготовлені дві дисертації.

Прочитає таке і подумаш: ясно, секретар партійної організації буде виставляти все в рожевих фарбах.

З доповідю виступив секретар парторганізації кафедри доцент І. Г. БАТЮК. Він, зокрема, сказав:

— Готуючи доповідь, я виходив із положень Статуту партії: сміливо виявляти недоліки та добиватися їх усунення, боротися проти параністі, дотримуватися пар-

тийної і державної дисципліни.

Підкresливши, що невеликий колектив комуністів кафедри має на своєму рахунку певні досягнення в наочальній, виховній, науковій та громадській роботі, Іван Григорович продовжує:

Всесоюзна науково-методична конференція, в проведенні якої активну участь приймала наша кафедра, все-бічно обговорила проект нової програми курсу «Основи наукового атеїзму». У зв'язку з цим нам необхідно продовжувати роботу з метою подолання просвітительського підходу до проблем атеїзму, тобто такого підходу, при якому атеїстичне виховання здійснюється без урахування

ЯКЩО ЗАЧЕПИТИ ЗА ЖИВЕ

Партійне життя: від чого залежить дієвість партійних зборів?

соціально-економічних і політичних завдань, які стоять перед суспільством розвинутого соціалізму.

В той же час, уникаючи вульгаризації основних положень релігії, ми повинні рішуче давати відповідь тим, хто обминає гострі питання і не бажає визнавати в релігії серйозного супротивника, хто лицеміє і прагне до догодливості в питаннях світогляду.

Нам, викладачам кафедри наукового атеїзму, необхідно постійно удосконалювати свої знання, вчитися сміливо збуватися ще існуючої боязності і лінівства, думки, творчо підходить до вирішення складних теоретичних питань наукового атеїзму, озброювати студентів методологічним підходом до всіх проблем людського буття.

Доповідач підкresлив, що кафедра ще не позбулася формалізму в навчальній роботі. Недоцільним, на його думку, було включення в екзаменаційні білети питання «Буддизм, особливості його віровчення, культура і організації» на тій підставі, що в нашому регіоні ця віра не має широкого поширення.

Комуністи кафедри до цього часу не спромоглися виконати постанову звітно-виборних зборів відносно удосконалення атеїстичного курсу лекцій для студентів вечірнього і заочного відділення.

Викладачі кафедри мали завдання підготувати в установлених строках фондові лекції по спецкурсу «Критика клерикально-буржуазних фальсифікацій положення релігії, церкви і віруючих в СРСР». Про значення цього курсу не доводиться говорити, проте заплановані лекції ще немає. Досить обмежено і нерішуче використовують викладачі кафедри різноманітні форми атеїстичної роботи серед студентської

молоді, про що йшлося в постанові звітно-виборних зборів, а саме диспути, усні журнали, тематичні вечори. Так, комуніст Мартинюк, окрім того, що він відібрал фільми на атеїстичну тему, до цього часу не спромігся практично організувати роботу атеїстичного кінолекторію.

В постанові звітно-виборних зборів комуністам Каушанському і Варні було рекомендовано значно активізувати роботу клубу войовничого атеїста, перетворивши його із факультетського в загальноуніверситетського клубу. Не помилюсь, якщо скажу, що мало хто із студентів знає про існування цього

1984—85 навчальному році комуністи Веселаго і Можегова повинні провести два диспути з актуальних проблем етики. Диспути не відбулися, є наявність об'єктивні причини, на які можна поспілкуватися, проте це не увільняє нас від необхідності своєчасно виконувати партійні рішення.

Залишається поки що невиконаним і рішення кафедри про включення в екзаменаційні білети з історії КПРС, філософії і наукового комунізму питань атеїстичної тематики.

Доповідач відзначив, що кафедру справедливо критикували за послаблення ідеально-виховної роботи в гуртожитку № 6. Не дивлячись на це, до цього часу помітних зрушень в даному питанні не спостерігається.

На закінчення доповідач відзначив, що в своїй доповіді він, звичайно, не міг висвітлити всіх недоліків, що є мають місце в професійній діяльності комуністів, а тому сподівається, що комуністи самокритично проаналізують дійсний стан справ і виступлять з конструктивними рекомендаціями щодо поліпшення організаторської роботи по успішному виконанню прийнятих рішень.

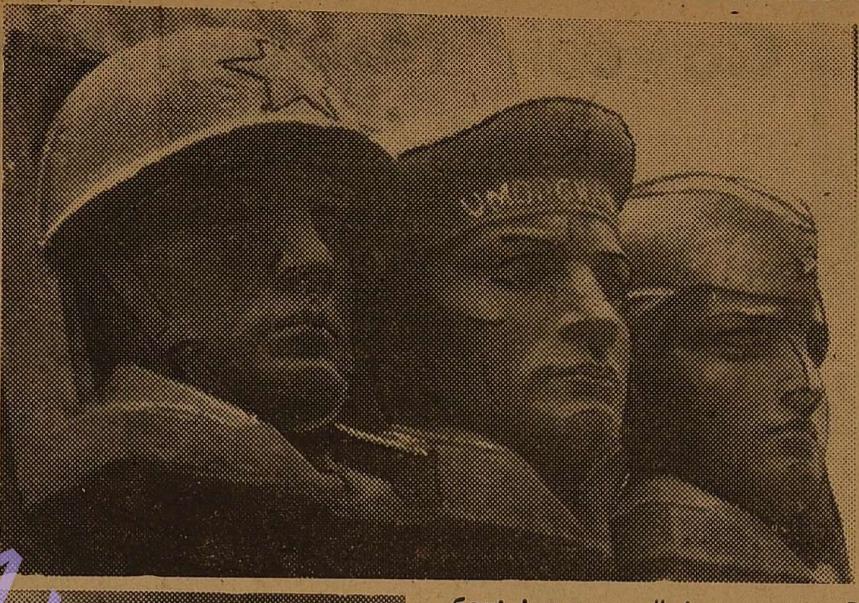
Голововому на зборах не довелося закликати присутніх взяти активну участь в обговоренні доповіді. Здавалося, що виступити бажали всі одночасно.

П. Л. Каушанський:
— В цілому я згоден з доповідaczem. Проте, хотів би дещо уточнити: було сказано, що до цього часу не всі читають лекції спецкурсу. Як потрібно розуміти сказане: лекції не підготовлені чи строки їх готовності різні? Гадаю, що слід було зазначити, що курс не читався в деяких випадках з вини деканатів. Кафедрою чимало зроблено згідно плану наукової роботи. Відносно клубу войовничого атеїста. Комітет комсомолу знає про існування цього клубу, але пальцем не ворує, щоб активізувати його роботу. Якщо ми будемо займатися ще й організацією диспутів, то коли ж тоді виконувати плани навчальної і наукової роботи?

А. В. Веселага:
— Ми дійсно недостатньо приділяємо уваги розробці питань методики викладання наукового атеїзму для студентів вечірньої і заочної форм навчання. Спецкурс я написала, але ще не встигла надрукувати. Провела один диспут на тему «Ваше уявлення про щастя».

Е. І. Мартинюк:
— Критика на мою адресу відносно кінолекторію була несподіваною. Зробити кінолекторій із 5—6 старих фільмів на атеїстичну тематику, які знайшлися на кінобазі, просто неможливо. Окрім того, хотів би спіткти, як можна організовувати демонстрації фільмів у нашому студентському клубі, якщо там кіноапаратура не відсутня. А потім ще одне: коли вже в нашому клубі буде кіномеханік, за якого не доведеться червоніти? Хотів би знати, хто може дати відповідь на ці питання?

В. В. Варна:
— Гостра критика, яку ми почали в доповіді, свідчить про моральне здоров'я колективу нашої кафедри, а це вірна заслука того,

Донецькому обласному військовому комісару.

40

Згідно з обліковими документами Головного управління кадрів Міністерства оборони СРСР командир стрілецького взводу ПТР 216 гвардійського стрілецького полку 79 гвардійської стрілецької дивізії лейтенант Єщенко Микола Васильович, 1912 року народження, загинув 21 липня 1943 року і його поховано під селом Гола Долина Слав'янського району Донецької області.

Прошу організувати пошук могили Єщенка М. В., а якщо його перезахоронено у братську могилу, то його прізвище, ім'я та по батькові слід занести до списків похованих в братську могилу.

Заступник начальника 4 управління генерал-майор (ПЕСКОВ).

I 3 мемуарних записок Маршала Радянського Союзу Василя Івановича Чуйкова:

бокі і незвичайні джерела. І справді, як ж було мое здивування, коли мені стало відомо, що Зінаїда Парфенівна — дочка Парфенія Семеновича Суранова, того Суранова, який разом зі славнозвісним Дідом Трохимом організував в Одесі перше дитяче містечко імені Комінтерна. Яка спадкоємність поколінь!

Справа, з якою Зінаїда Парфенівна звернулась до редакції, могла зацікавити будь-яку газету. Проте до цієї історії причетна ще одна людина, про яку мені охоче розповіла сама Зінаїда Парфенівна Суранова. Це — її подруга Катерина Антонівна Позігун, яку знають здебільшого, як голову Ради ветеранів праці ОДУ.

Катерина Антонівна із селянського роду, в 1938 році закінчила хімфак Одеського університету, у вересні 1941 року мала закінчити аспірантуру при університеті... Поки

— «Запеклі бої розгорнулися в полосі 79-ої гвардійської стрілецької дивізії. 20 липня дивізія оволоділа селом Гола Долина. В той же день до селища підійшли і з ходу були введені в бій частини 17-ої танкової дивізії ворога і танкової дивізії «Вікінг».

Останній удар у цей день по частинах 79-ої гвардійської стрілецької дивізії в селі Гола Долина (зараз Долина) було завдано увечері. 20 липня наша розвідка помітила поблизу підрозділи танкової дивізії СС «Мертві голови».

Згадує Катерина Антонівна Позігун:

— Микола Єщенко навчався в Одеському університеті на економічному факультеті, який закінчив в 1935 році. Це був перший випуск економістів. Збереглася фотографія фізкультурного бюро ОДУ, головою якого було обрано Миколу Васильовича. Знімок зроблено в 1933 році.

БЕЗСМЕРТЬЯ

чоловік зі зброєю в руках захищав рідну землю, вона працювала на перемогу пристрасним партійним словом. Так сталося, що під час війни Катерина Антонівна була призначена завідділом пропаганди одного з райкомів партії в Тамбовській області. У травні 1944 року партія направляє її в звільнену від ворога Херсонську область, де вона працює спочатку лектором, а потім керівником лекторської групи Херсонського обкому партії. Невдовзі її переводять завідділом пропаганди в Одеський обком партії.

В 1946 році вона захищилася і стала кандидатом хімічних наук. Була обрана першим після війни секретарем партійного бюро університету.

В 1967 році пішла на за служженій відпочинок. Пішла, щоб ще з більшою енергією віддавати себе громадській роботі. Така вже вдача у цих жінок!

І подруги поставили собі за мету дізнатися про тих хлопців-випускників університету, які пішли захищати любому Батьківщину і загинули смертю хоробрих.

Про один із таких пошуків розповідається сьогодні у номері.

М. ЩЕРБАНЬ.

Саме в цей час Микола очолював і футбольну команду університету. Завзяті болільники називали його між союзом «Шатеном».

Я пам'ятаю, якою повагою користувався Микола серед викладачів і студентів університету. І він заслугував на цю пошану, бо був не просто всечіно обдарованою людиною, а справжнім товаришем, другом, патріотом. Він ненавидів людей байдужих, борозумів, що в той час, коли загроза війни вже маячила за межами нашої країни, байдужі люди могли завдати не меншої шкоди, аніж явні вороги.

Після закінчення університету Микола Васильович працював економістом в Одеському облвиконкомі. В 1937 році його призвали до лав Червоної Армії.

Згадує Зінаїда Парфенівна Суранова:

— Після закінчення в Севастополі гідро-авіаційної школи, яка готовила офіцерів, — ви бачите Миколу Васильовича у формі курсанта цієї школи, — він переїздить з сім'єю на Донбас у місто Ровеньки, де працює в школі вчителем історії. Коли почалася війна, Микола Васильович вступив до лав Радянської Армії. Як людину з вищою освітою, його направили

В ніч на 21 липня ніхто у взводі не міг бодай на хвилину заснути. Вдивляючись в темряву, лейтенант Єщенко згадав весняну Одесу. В душі він був щиро закоханий у це місто, де пройшли чайкаші роки його життя. Згадав платани на Приморському бульварі, запашне мариво квітучих акацій у червні, зоряні вечори на березі моря. І раптом вперше за ці короткі місяці, що він дивився смерті у вічі, відчув якийсь незрозумілий смуток у серці. Всі його спроби отримати звістку про рідних, свою сім'ю закінчувалися невдачами. Війна все переплутала, спробуй, розберись, що до чого. Над вогневими позиціями наших військ спалахнула червона ракета.

...Ворожі танки, мов ненажерливі привиди, все повзли і повзли на їх окопи. Тяжко поранений, не відчуваючи болю, Микола Єщенко, зціпивши зуби, підпускав близче повзучого гада. Він уже зізнав, що у його взводі не залишилося в живих жодного бійця. Гіганський спалах лише на мить осілив його і все довкола поволі опустилося у безкінчену темряву вічної ночі.

Лейтенант Єщенко, життєлюб і веселий капітан футбо-

льної команди Одеського університету, загинув за Батьківщину на околиці села Гола Долина. Кров'ю своєю окропив він землю, де прийняв свій перший бій з ворогом князь Ігор. Смертью хоробрих загинув лейтенант Єщенко на землі, де в роки громадянської війни воювали з білогвардійцями за владу Рад його батька, шахтар Василь Никифорович Єщенко.

Вмираючи за рідну землю, не знав Микола Єщенко, що саме в тих степах, захищаючи у травні 1942 року Донбас, героїчно загинув і Олександр Колесніков, перший секретар партійної організації Одеського університету.

Учасник боїв за Донбас письменник Г. Шутенко в пам'ять про загиблих друзів написав:

Мне кажется,
что вы ушли вперед:
Случалось так,
когда ходили в бой,
Мне кажется порой:
шагну — и вот
За поворотом —
ваш походный строй.
И польхнет
развернутое знамя,
И песня бодрая
коснется губ сухих.
Мне верится,
что вы сегодня с нами,
Мне верится,
что вы среди живых.

А на світанку 10 квітня 1944 року в Одесу увійшли бійці 28-го гвардійського стрілецького корпусу, у складі якого була і 79-а гвардійська стрілецька дивізія, в якій значився в списках випускник ОДУ лейтенант Микола Єщенко.

Підійде до гранітного меморіалу біля головного корпусу університету, приділіться до обличі воїнів. Хіба матрос у безкозирці не нагадує вам Миколу Єщенко? Бачите, як сувро зведені його брови, він ніби попереджає нас: «Пам'ятайте, якою ціною дісталася Перемога! Пам'ятайте про нас!».

ЗАМІСТЬ ЕПІЛОГУ
На офіційний запис Головного управління кадрів МО СРСР Донецький обласний військовий комісariat повідомив, що лейтенант Єщенко Миколу Васильович поховано у братській могилі села Долина Слав'янського району Донецької області.

Про героїчний подвиг бійців 79-ї гвардійської стрілецької дивізії, що стояли на смерть на східній околиці Голої Долини, розповів після війни Олександр Куденко, частині якого прийшла на заміну підрозділам частини, де служив Микола Єщенко.

Редакція широ дікує Зінаїді Парфенівні Суранові та Катерині Антонівні Позігун за пошук і підготовку матеріалів для цієї сторінки.

НА ЗНІМКУ: члени фізкультурного бюро ОДУ, грудень 1933 року.

Крайній справа у першому ряду Микола Єщенко.

ЯКЩО ЗАЧЕПИТИ ЗА ЖИВЕ

(Закінчення.)

Початок на 2-ї стор.).
буддизм. Навпаки, це вірно, бо буддизм поширюється під маркою модного філософського вчення і це може мати негативні наслідки.

Хід зборів і виступи записав

М. УСПЕНОВ.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Партійні збори на кафедрі наукового атеїзму, етики і естетики пройшли при високій активності комуністів. І треба визнати, що значна роль у цьому належить секретареві первинної парторганізації доценту І. Г. Батюку, який зумів

«зачепити за живе», принципово поставивши на обговорення гострі питання, які не можуть не хвилювати комуністів кафедри.

Ми не будемо давати конкретну оцінку виступам окремих комуністів — не всі вони, м'яко кажучи, були самокритичними і принциповими.

Для нас важливо те, що збори пройшли, залишивши слід не лише у пам'яті, але й у свідомості тих, хто брав у них участь. Не буде перебільшеннем сказати, що ці партійні збори виходять за межі даного колективу, тому що на них були підняті проблеми, які

не можуть не хвилювати комуністів інших університетських кафедр.

У зв'язку з цим редакція сподівається, що комуністи, в першу чергу із професорсько-викладацького складу, продовжать розмову про партійні збори взагалі і участь у них комуністів — зокрема.

Адже йдеться про одне з найважливіших положень партійного Статуту — внутріпартийну активність члена партії. Отже, чекаємо на ваші відгуки з приводу виступу газети «Якщо зачепити за живе».

ДО 80-РІЧЧЯ ПЕРШОЇ РОСІЙСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ (1905—1907 рр.).

ГОРТАЮЧИ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

В Науковій бібліотеці з'явилася нова виставка книг під назвою «Перша російська революція — генеральна репетиція Великого Жовтня». Вона має декілька розділів, в яких всеобічно представлені революційні події тих часів. Вдало підібрана література дозволяє простежити хід революції на всіх її етапах.

Це насамперед, збірка творів К. Маркса та Ф. Енгельса «Про соціалістичну революцію», праці В. І. Леніна «Дві тактики соціал-демократії у демократичній революції», «Уроки московського повстання», «Початок революції в Росії».

На видному місці знаходиться Постанова ЦК КПРС «Про 80-річчя революції 1905—1907 рр. в Росії».

Поруч представлена монографія та роботи М. С. Коцицького «В. І. Ленін о единстве действий левых

сил», Н. П. Баєвої «Ленінська тактика «левого блока» в революції 1905—1907 рр.».

Наступний розділ виставки — «Перша російська революція у документах і матеріалах». Тут привертає до себе увагу капітальне дослідження «Революція 1905—1907 рр. в Росії». Документи та матеріали. Видавництво АН СРСР 1957 р. (Присвячено 50-річчю революції).

— 1907 гг.) та С. М. Сидельникова «Образование и деятельность первой государственной Думы».

Важливе місце у виставці займає розділ, присвячений 100-річчю революції — Грудиневому збройному повстанню у Москві та більшовицькій пресі.

Цікавим являється також розділ «Одеса у 1905—1907 рр.», який містить літературу про повстання на броненосці «Потьомкін».

М. ГОЛУЗО,
студент І курсу
юрфаку.

На знімку: завідуюча відділом масової та ідеально-виховної роботи І. Дем'янчук та завідуюча науково-методичним відділом Наукової бібліотеки ОДУ Л. Степаненко готовують виставку.

Фото І. МОСКАЛЕНКА.

справді у нього почалося ускладнення хвороби. В окремих випадках після грипу загострюється хронічні хвороби: туберкульоз чи ревматизм. А можуть бути і більш драматичні ускладнення.

— Отже, ви хочете сказати...

— Я дійсно хочу сказати, що займаючись самолікуванням дуже небезпечно. Щоб запобігти поширенню грипу, треба, відчувши підохріле нездужання, своєчасно звернутися до лікаря, а всім іншим, хто спілкувався з хворим, провести необхідні у цьому випадку заходи. Перш за все частіше провірювати приміщення і не забувати про загартування свого організму. Дотримання правил особистої та громадської гігієни ніколи не завадить.

— Вірно, це класичні ознаки грипу. Більше того, через 3—4 дні вони можуть зникнути і навіть температура стає нормальною.

— І ми радімо, гадаючи, що справи пішли на краще без втручання лікаря.

— А ось оцей стан, на думку лікарів, найбільше небезпечний, бо хворий себе втішає, що все обійшлося, тоді як на-

ПОРАДИ ЛІКАРЯ

Грип — це небезпечно

— Вас морозить і у вас сильний головний біль, погано себе почуваете? А чи не грип у вас? Лікаря викликали?

Любов Михайлівна Ковальчук, лікар студентської поліклініки, уважно обстежила свою пацієнту. Змірявши температуру, сказала: «У вас всі симптоми грипу».

— Любов Михайлівна, в наш час майже кожен чудово знає і може навіть перелічити всі ознаки грипу: окрім сильного болю, здебільшого у ділянці лоба та очей, людина, відчуває ломоту в кінцівках і м'язах

тулуба, загальну слабкість. Зразу ж температура може підвищитися до 38—39 градусів. Через декілька днів з'являється кашель, чихання, дере в горлі. Хіба не так?

— Вірно, це класичні ознаки грипу. Більше того, через 3—4 дні вони можуть зникнути і навіть температура стає нормальною.

— І ми радімо, гадаючи, що справи пішли на краще без втручання лікаря.

— А ось оцей стан, на думку лікарів, найбільше небезпечний, бо хворий себе втішає, що все обійшлося, тоді як на-

Самсон Михайлович Ковбасюк

ни завідуючим сектором науки і вузів, заступником завідуючого відділом пропаганди і агітації. Протягом ряду років обиралася членом парткому університету.

С. М. Ковбасюк відомий як крупний дослідник історії Української РСР. В 1945 році він захистив кандидатську дисертацію на тему: «Військові поселення кавалерії (виконнення та поширення військових поселень на Україні)». Йому належать труди з історії Червоної гвардії на Україні, під його участю вийшла книга «Одеса. Очерк істории города-героя». С. М. Ковбасюк — один з авторів перших видань історії Одеської обласної партійної організації.

С. М. Ковбасюк зробив великий внесок в підготовку кількох поколінь висококваліфікованих кадрів радянських істориків. За багаторічну і сумлінну працю С. М. Ковбасюк був нагороджений орденом Трудового Червоної Гвардії, Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, медалями.

Світла пам'ять про Самсона Михайловича Ковбасюка — комуніста, принципового керівника, видатного ученого і педагога, добру та чуйну людину — назавжди збережеться в наших серцях.

Група товаришів.

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Ю. Семенов «Віч-на-віч». К., Політвидав України 1984 рік.

Новий твір відомого радянського письменника присвячений пошукам скарбів, викрадених у роки другої світової війни фашистськими захарбчиками в окупованих ними країнах Європи, а також на тимчасово окупованій території нашої країни. Йдеться, зокрема, про історію пошуків так званої « янтарної кімнати » — окраси Єкатеринівського палацу. Унікальні твори з янтаря, зроблені руками російських майстрів, досі не повернулися на Батьківщину.

Письменник розповідає про пошуки скарбу, про брудні афери, спекуляції з іншими скарбами мистецтва, особливо в Сполучених Штатах Америки, де багато творів живопису, ювелірних виробів, старовинних документів знаходяться у руках спрітних ділків, мафії, про небажання уряду США викрити злочинців і повернути національні багатства у їх рідні країни.

Олександр Ассеевський. ЦРУ: шпіонаж, тероризм, зловісні плани. М., Політиздат, 1984 р. Йдеться про чорні справи Центрального розвідувального управління (ЦРУ). Сполучених Штатів Америки, про підготовку ним хімічної, бактеріологічної, психо-хімічної війни у Західній Європі, Канаді, Латинській Америці. Простежується шлях від розвідки до організації терористичних актів. Книга цікава для широкого кола читачів.

ШКОЛА МОДОГО ЖУРНАЛІСТА

Оголошення

Чергове заняття в школі молодого журналіста відбудеться 15 лютого в головному корпусі ОДУ, аудиторія 72.

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.

Ректорат, партком, профкоми Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова, а також колектив механіко-математичного факультету висловлюють глибоке співчуття доценту кафедри математичного аналізу Матвієнко Тетяні Іванівні і завідуючому кафедри геометрії та топології професору Синюкову Миколі Степановичу з приводу тяжкої втрати — смерті батька Матвієнка Івана Івановича.

Ректорат, партком, профкоми, комітет ЛКСМУ Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова з глибоким сумом сповіщають про смерть члена КПРС з 1944 року, персонального пенсіонера республіканського значення, колишнього проректора університету доцента Ковбасюка.

Самсона Михайловича і висловлюють співчуття рідним і близьким покійного.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).